

Sygn. akt VIII Ka 201/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 kwietnia 2013 roku

Sąd Okręgowy w Białymstoku VIII Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SO Marzanna Chojnowska - spr

Protokolant: Aneta Chardziejko

Przy udziale prokuratora Prokuratury Okręgowej w Białymstoku Małgorzaty Zińczuk

po rozpoznaniu w dniu 11 kwietnia 2013 roku

sprawy R. B.

Oskarżonego o czyn z art. 291 § 1 kk

Na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Białymstoku

z dnia 23 stycznia 2013 roku, sygnatura akt XV K 1754 / 12

I. Zmienia wyrok w zaskarżonej części w ten sposób, że podstawę prawną wymierzonej wobec oskarżonego kary grzywny uzupełnia o art. 58 § 3 kk.

II. Zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE

R. B. stanął pod zarzutem tego, że w nieustalonym dniu miesiąca sierpnia 2012 roku w B. przy ulicy (...) nabył za kwotę nieustaloną od nieznanego mężczyzny telefon komórkowy (...) nr (...) pochodzący z przestępstwa kradzieży na szkodę A. W.,

tj. o czyn z art. 291 § 1 k.k.

Sąd Rejonowy w Białymstoku wyrokiem z dnia 23 stycznia 2013 roku w sprawie sygn. akt XV K 1754/12 oskarżonego R. B. uznał za winnego popełnienia zarzuconego mu czynu i za to na mocy art. 291 § 1 k.k. skazał go na karę grzywny w wysokości 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki za równoważną kwocie 10 (dziesięciu) złotych.

Zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 50 złotych tytułem opłaty oraz obciążył go pozostałymi kosztami postępowania w wysokości 90 złotych.

Powyższy wyrok na zasadzie art. 425 § 1, 2 i 4 k.p.k., art. 444 k.p.k. zaskarżył prokurator w części dotyczącej orzeczenia o karze na korzyść R. B..

Powołując się na treść art. 427 § 1 i 2 k.p.k., art. 438 pkt 1 k.p.k., art. 437 § 1 i 2 k.p.k. orzeczeniu Sądu I instancji zarzucił obrazę przepisów prawa materialnego, a mianowicie art. 58 § 3 k.k. poprzez niewskazanie go jako podstawy orzeczenia wobec oskarżonego kary grzywny i w konsekwencji wymierzenie oskarżonemu na mocy art. 291 § 1 k.k.

nie przewidującego kary grzywny, kary w wysokości 50 stawek dziennych grzywny przy przyjęciu jednej stawki za równoważną 10 złotych.

W oparciu o podniesiony zarzut oskarżyciel publiczny wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wskazanie jako podstawy wymierzenia oskarżonemu kary grzywny art. 58 § 3 k.k.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja prokuratora jest zasadna i w pełni zasługuje na uwzględnienie.

Ustosunkowując się do podniesionego zarzutu obrazy przepisów prawa materialnego (error iuris), przypomnieć należy że polegać ona może na błędnej wykładni przepisu, zastosowaniu nieodpowiedniego przepisu lub zastosowaniu go w niewłaściwy sposób, zastosowaniu danego przepisu, mimo zakazu określonego rozstrzygnięcia lub niezastosowaniu normy, której stosowanie było obowiązkowe. Nie kwestionując zarówno stanu faktycznego, jak i orzeczenia o winie oskarżonego zgodzić się należy z zarzutem apelacji prokuratora, iż Sąd I instancji dopuścił się naruszenia art. 58 § 3 k.k.

W tym miejscu należy wskazać, iż Sąd Rejonowy uznał R. B. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 291 § 1 k.k., który zagrożony jest karą pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5. Oczywistym jest zatem, iż w tej sytuacji Sąd I instancji uwzględniając wniosek prokuratora o wydanie wyroku skazującego i orzeczenie uzgodnionej z oskarżonym kary grzywny w wysokości 50 stawek dziennych po 10 złotych każda, winien zastosować art. 58 § 3 k.k. Zgodnie z powołanym przepisem jeżeli przestępstwo jest zagrożone karą pozbawienia wolności nieprzekraczającą 5 lat, Sąd może orzec zamiast kary pozbawienia wolności grzywnę albo karę ograniczenia wolności do lat 2.

Sąd Rejonowy ustalając, iż na gruncie stanu faktycznego niniejszej sprawy spełnione zostały wszystkie przesłanki z art. 58 § 3 k.k. i orzekając wobec R. B. karę grzywny, winien zgodnie z art. 413 § 1 pkt 6 k.p.k. dać temu wyraz poprzez powołanie tegoż przepisu w podstawie prawnej wymiaru kary, czego jednak nie uczynił.

Dlatego też Sąd Okręgowy na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. zmienił wyrok w zaskarżonej części w ten sposób, że podstawę prawną wymierzonej wobec oskarżonego kary grzywny uzupełnił o art. 58 § 3 k.k.

Kierując się względami słuszności, w szczególności biorąc pod uwagę istotę zmiany dokonanej w rozstrzygnięciu Sądu Rejonowego, Sąd Okręgowy na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k. zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.